

*Відділ освіти
Добропільської міської ради
Донецької області*

Експедиція «Донбас екскурсійний» напрямок **«Застиглі миттєвості»**

Автор: Микитина Анастасія Іванівна
учениця 11 класу Білозерської загальноосвітньої школи І-ІІІ
ст. № 15 **Керівник:** Гутник Євгенія Олександрівна
вчитель по біології
Дата розробки: 15.09.16

У кожної людини є місце, де він народився, ріс і мужнів. Так звана, мала Батьківщина. Ми народилися і живемо в місті з красивим ліричним назвнiєм - Білозерське.

Існує кілька версій про походження назви міста Білозерське. І кожна з них, по-своєму, цікава.

Місцеві жителі розповідають, що в давні часи якийсь поміщик, садиба якого знаходилася на місці міста, висадив в окрузі багато бузку. Причому перевага віддавалася одному сорту з великими білими квітами - "Біла зірка". Так і повелося, що поступово розрослося село стали називати "Білої зіркою".

На території нашого парку було "біле дерево"; хтось в степу посадив білу бузок; назва місту дано за зірками на копрі шахт; назву місту дали шофери.

Ось ще одна легендаб в степу стояло п'ять білих українських хат, покритих соломною і потопали в вишневому цвіту. Повз цих хат проходила автотраса. Водії зупинялися біля цих хат, щоб відпочити, напитися чистої прохолодної води з криниці. Здалеку ці хати нагадували білу зірку. По-українськи, це звучить "Біла зірка". З поєднання цих слів і пішло назва нашого міста.

Білозерське - розташоване на відстані 15 км на північ від міста Добропілля і однойменної залізничної станції. Його загальна площа 248 гектарів. Населення налічувало 17,8 тис. жителів. Білозерська міська рада, до складу якої віднесено селище Бокове, підпорядкована Добропільській міській раді. Свою назву місто одержало від хутора Білозірка, з якого воно бере свій початок у 1913 р.

На початку 20-го століття на місці нинішнього селища Бокове придбали землю декілька сімей заможних селян і збудували там свої садиби. Так в 1913 р. з'явився хутір Білозірка. Він знаходився неподалік від центрального шляху, що зв'язував Степанівську та Гришинську волості Бахмутського повіту Катеринославської губернії. В 1930 р. після колективізації землі хутора відійшли до радгоспу «Більшовик».

У 1956 р. Білозерське одержало статус селища міського типу. У 1966 р. селище Білозерське одержало статус міста районного підпорядкування. Тут проживало тоді вже біля 18 тисяч жителів.

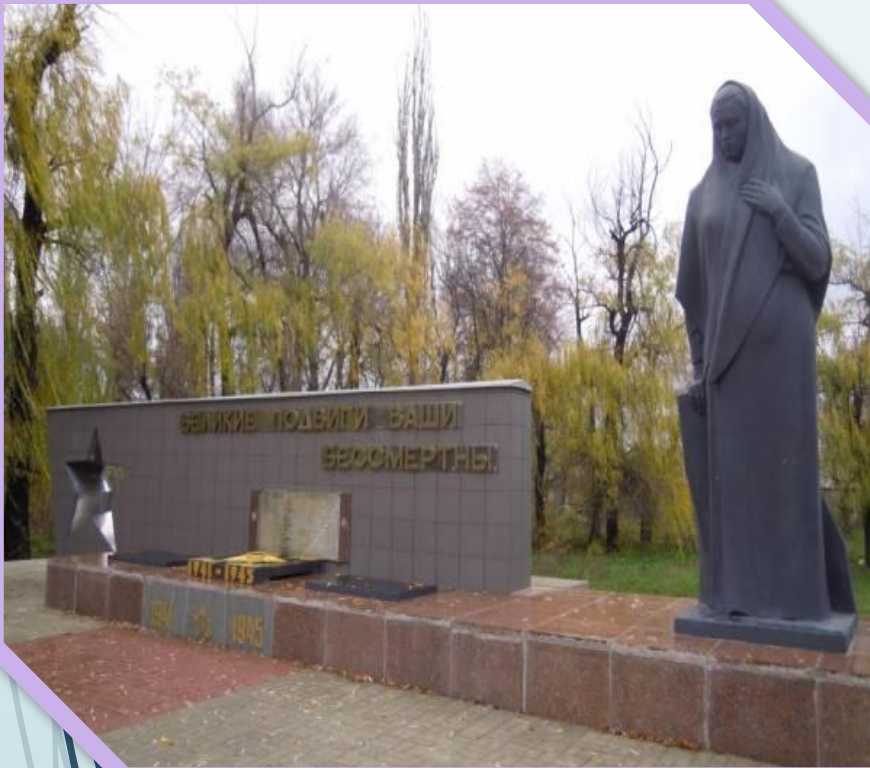
Народження Білозерського і його розвиток пов'язані з будівництвом шахт, з видобутком кам'яного вугілля, великі поклади якого знаходяться просто на його території.

Степова зона, місто Білозерське розташований на водороздільном плато між річками Бик і Гнилуша, які є притоками річки Самари.

Пам'ятник воїнам-землякам

- Пам'ятник представляє собою скульптурне зображення Скорботної жінки із залізобетону, яка встановлена на бетонному постаменті, позаду скульптури розташована стела, виконана з цегляної кладки. Праворуч на стелі - барельєфне зображення зірки, по центру вгорі напис літерами із сталевого листа "Великие подвиги ваши бессмертны". У центрі стели і на постаменті розташовані меморіальні плити з сірого полірованого граніту з написами.

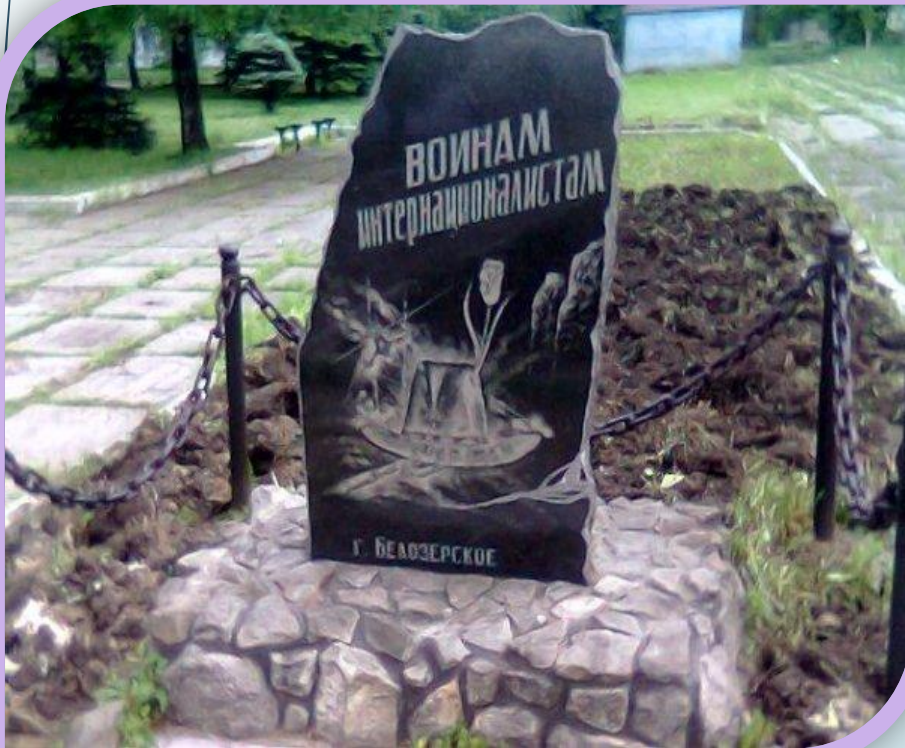

Братська могила радянських воїнів

- У братській могилі поховані воїни Червоної Армії, які загинули в боях на території міста та прилеглих сіл. Точна кількість загиблих, номери військових частин і прізвища - невідомі. У 1951 році останки загиблих воїнів з окремих могил були перенесені в загальну, і в тому ж році був встановлений пам'ятник героям. У 1985 році була споруджена скульптура Скорботної матері висотою 3 метри. Напевно, в кожному населеному пункті колишнього Радянського Союзу є пам'ятник загиблим воїнам. Це місце є священним.

Пам'ятник воїнам-інтернаціоналістам

- У 80-ті роки минулого століття 320 юнаків з Добропольщини виконували свій інтернаціональний обов'язок в групі радянських військ в Афганістані. 61 осіб було відзначено державними нагородами СРСР і республіки Афганістан. Поруч з Палацом культури шахти "Білозерська" встановлено пам'ятник землякам - учасникам війни в Афганістані.

Пам'ятник ліквідаторам аварії на ЧАЕС

- У День скорботної дати, 23 квітня 2008 року, білозерчани зібралися на відкриття пам'ятника тим, хто в перший же день страшної біди, кинувся приборкувати ядерний вогонь. Пам'ятну капсулу в урочистій обстановці на цьому місці заклали ще в 2007 році. Гроші на пам'ятник були виділені з місцевого бюджету, а будували його всім містом. Найактивнішу участь взяли самі чорнобильці. На відкритті пам'ятника було багато гостей і вдячних жителів нашого міста.

Пам'ятний знак шахтарям міста

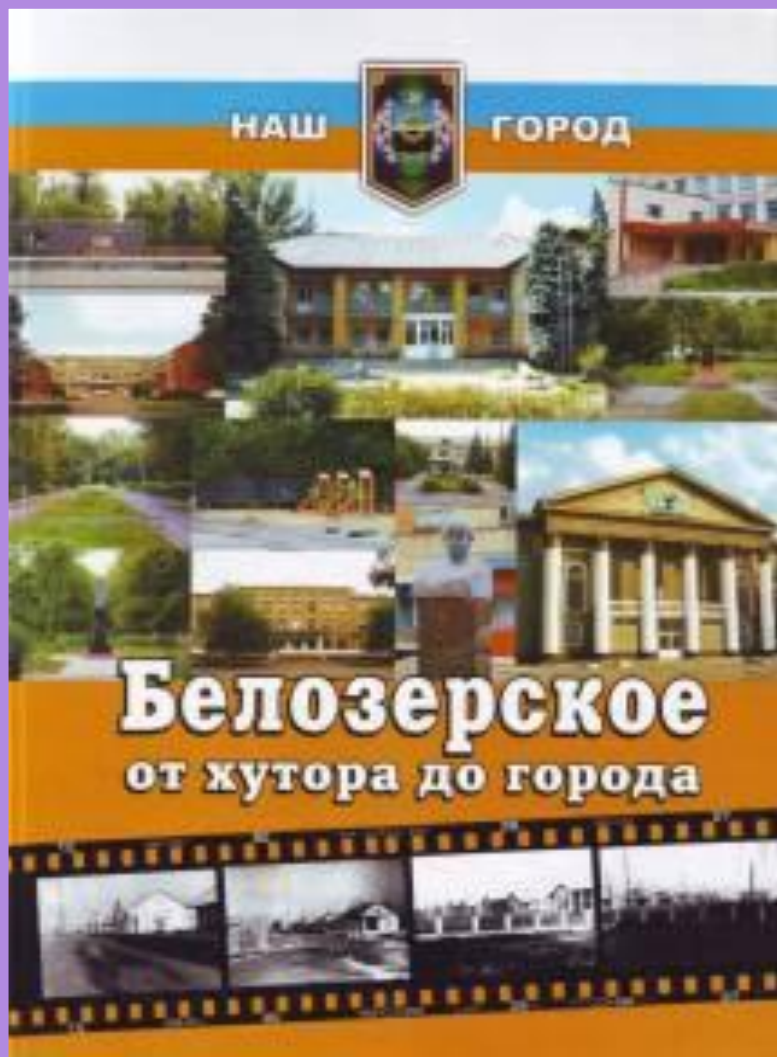

- На честь трудових досягнень шахтарів міста був встановлений пам'ятник, відкриття якого відбулося 31 серпня 2009 року. Ідея встановлення пам'ятника належить міському виконавчому комітету, так як наше місто оточують вугільні підприємства і цей пам'ятник є символом нелегкої шахтарської праці. Також на пам'ятнику текст молитви до Святої Варвари з проханням захистити шахтарів, що спускаються в забій.

Пам'ятник срібному призеру Олімпійських ігор Олександрю Первію.

- 22 жовтня 2010 року проізашло знаменна подія в житті нашого міста: відкриття пам'ятника срібному призеру XX-х Олімпійських ігор в Москві А. Первій. Це ім'я, свого часу, стало відомо всій країні. Простий хлопчина з невеликого шахтарського містечка став срібним призером з важкої атлетики на Олімпійських іграх в Москві. Ми, його земляки, були горді тим, що саме тут, в Білозерському, Олександр отримав перші уроки спортивної майстерності, тут "кувалися" його перші перемоги. Його життя обірвалося дуже рано, але залишилася світла пам'ять і приклад служіння справі, яке вибрав, наполегливості у виконанні мрії.

- Джерела: ББК 84-027
Белозерское от хутора до
города: г. Белозерское,
Донецкой области, 2013 -
248стр.